

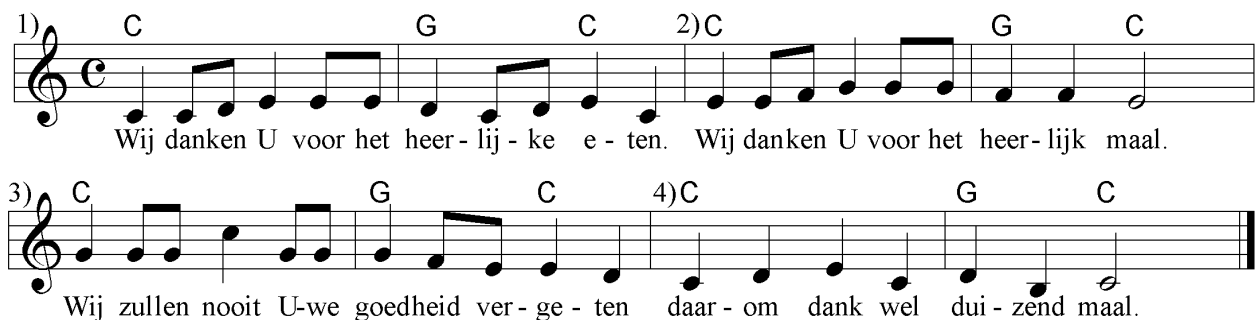
K-bundel van het Netwerk voor pastoraal met jongeren

Al blies ik trompet
hoog van de toren
Al zong ik in koren
de sterren van de hemel, het hoogste lied
maar had ik de liefde niet
dan klonk het net
als toeters en bellen
Ik had niets te vertellen
had ik de liefde niet

(uit 'Had ik de liefde niet', een gedicht van Karel Eykman naar 1 Korintiërs 13)

Om te zingen

Wij danken U voor het heerlijke eten

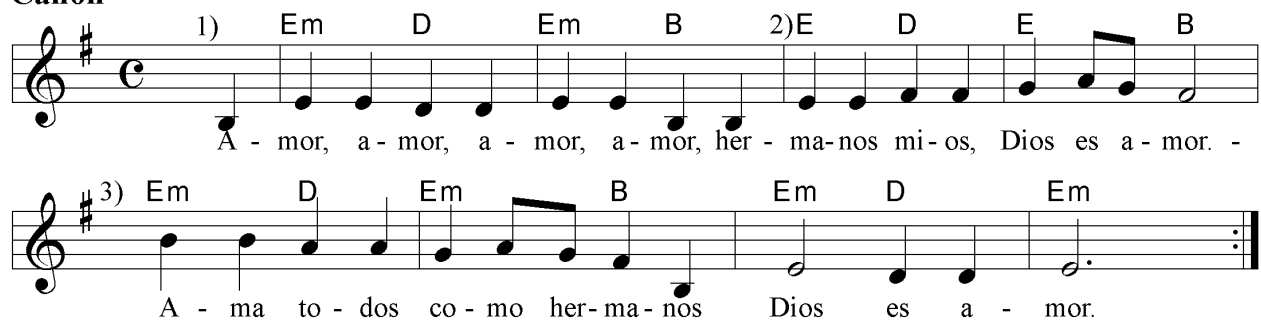

1) C G C 2) C G C
Wij danken U voor het heer-lij-ke e-ten. Wij danken U voor het heer-lijk maal.

3) C G C 4) C G C
Wij zullen nooit U-we goedheid ver-ge-ten daar-om dank wel dui-zend maal.

Amor

Canon

1) Em D Em B 2) E D E B
A - mor, a - mor, a - mor, a - mor, her - ma - nos mi - os, Dios es a - mor. -

3) Em D Em B Em D Em
A - ma to - dos co - mo her - ma - nos Dios es a - mor.

Om te bidden

God,
Jij bent de kleur en klank in ons leven.
Steeds opnieuw roep Jij jouw mensen bijeen.
Wij danken Jou om het vele goede in ons leven.
Schenk ons de nodige goedheid
om elkaar te dragen, te verdragen en te bemoedigen.
Dit vragen wij Jou voor vandaag en alle dagen van ons leven. Amen.

Lieve God,
Ook Jij houdt van muziek.
Je neuriet van tijd tot tijd een liedje
of speelt een aardig melodietje.
Wij willen op de 'Dag van de jeugdbeweging' samen met Jou zingen.

We vertellen een verhaal

'De hobo'

Dit is de parabel van de hobo: het zijn zijn eigen woorden: 'Toen ik nog in de bossen leefde, heb ik gezwegen. Nu ik gestorven ben, zing ik!'. Want hoe gaat het? In het bos staat een boom. Praten en dag zeggen of zingen kan hij niet. Totdat zo'n boom wordt gekapt, de takken gaan eraf, de schors wordt afgestroopt, de stam wordt stuk gezaagd tot planken, mijn God, welke martelingen ondergaat zo'n boom nog meer.

Eindelijk komt het hout terecht bij een instrumentenbouwer. En daar is het wonder gebeurd: het hout van de boom is nu een fijn blaasinstrument geworden, ze rust in de hand van de muzikant en verkondigt telkens: 'Nu ik gestorven ben, zing ik!'

'De parabel van de twee cymbalen'

Er was eens een man die meespeelde in een groot orkest. Hij hanteerde de cymbalen. Het orkest gaf een grote uitvoering. De koning van het land zou aanwezig zijn. De man met de cymbalen moest maar één keer 'toeslaan', maar hij lag er nachten van wakker. Het leek hem een grote opdracht. Hij mocht namelijk geen fractie van een seconde te vroeg of te laat zijn. Op het ogenblik van de uitvoering waren zijn handen klam van het zweet, en zijn zenuwen tot het uiterste gespannen. En toen was het grote moment gekomen. Hij sloeg zijn cymbalen op het goede ogenblik. Hij sloeg ze met hart en ziel. Hij zag dat de koning naar hem keek, en er stroomde een gevoel van geluk over hem. Na de uitvoering gingen het applaus en de bloemen naar de dirigent en de soliste, hun namen stonden 's anderdaags in de krant. De man met de cymbalen is diezelfde avond stil naar huis gegaan en is gelukkig ingeslapen. Zijn kleine taak had hij op een grootse wijze volbracht en de koning had het gezien.

'De harp'

Midden in China stond een pracht van een boom.
Toen de keizer die boom zag, zei hij:
'Ik wil dat men er een harp van maakt.'
Nog diezelfde dag begon men te hakken en te zagen.
En de beste instrumentenmakers maakten er een prachtige harp van.

Toen liet de keizer de beste harpspeler van het rijk op de harp spelen.
Die liep trots naar de harp, greep de snaren en begon te spelen.
Maar... zo vreselijk vals had nog niemand op een harp gespeeld!
Een tweede beroemde harpspeler speelde op de harp.
De harp begon te krijsen!
De derde harpspeler kreeg zelfs helemaal geen geluid uit de harp.
En bij de vierde sprongen alle snaren.
Toen riep de keizer: 'Weg met die harp. Ik wil dat ding nooit meer zien!'

Jaren gingen voorbij.
Op een dag kwam een vreemdeling aan op het paleis.
Hij zei: 'Ik heb vernomen dat er hier een harp is waar niemand op kan spelen.
Mag ik die eens proberen?'
De harp werd uit zijn donkere hoek in de kelder gehaald.
De vreemdeling ging naar de harp.
Eerst liep hij er negen maal om heen.
Dan legde hij zijn ene hand op het hout en zijn andere op de snaren.
Toen het eerste akkoord klonk, hield iedereen de adem in.
De harp begon te zingen!
De keizer vroeg:
'Waarom lukt het jou en al de anderen niet?'
'Heer', zei de man,
'de anderen probeerden alleen hun eigen muziek te spelen.
Ik liet de harp haar eigen lied kiezen'.